Dosarul nr. 1-25076612-05-1a-19022026

Judecătoria Cahul, sediul Cantemir
Judecător: Cristina Salagor

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul

D E C I Z I E
În numele Legii

31 iulie 2026 **municipiul Cahul**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
judecând în componența
Președintelui completului de judecată **Evgheni BANCOV**
Judecătorilor **Andrei SCRIPCENCO și Inga GORLENCO**
Grefierului **Oxana RADIONOVA**

Cu participarea:
Procurorului **CEBOTARI Vitali**
Avocatului **GRECU Ion**
Inculpatului **MOLDOVANU Viorel**
Părții vătămate **DOINA Alexandru**

judecând în ședință publică, apelul declarat de avocatul Grecu Ion în interesele inculpatului Moldovanu Viorel, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 14 ianuarie 2026, pronunțată în cauza penală privind învinuirea lui

Moldovanu Viorel ***,** născut la *****, IDNP *****, domiciliat în orașul *****, celibatar, nu are persoane la întreținere, studii superioare, fondator*****, posedă limba de stat, nu are grad de dizabilitate, nu dispune de distincții de stat, pe prezenta cauza nu a fost reținut sau arestat, cetățean al Republicii Moldova și a României, anterior judecat, antecedente penale stinse.

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
1.De la data de 30 mai 2025 până la 14 ianuarie 2026 (prima instanță);
2.De la data de 19 februarie 2026 până la 31 iulie 2026 (instanța de apel).

Procedura de citare a fost legal executată.

Inculpatul și apărătorul acestuia, au pledat pentru admiterea apelului în sensul cum a fost formulat.

Partea vătămată a pledat pentru respingerea apelului.

Procurorul a pledat pentru respingerea apelului.

Ascultând părțile, verificând materialele cauzei și analizând în complex argumentele și criticile expuse în cererile de apel, precum și în ședința de judecată, Completul de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Soluția instanței de fond.

Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 14 ianuarie 2026, s-a hotărât:

Moldovanu Viorel se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de un an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 alin. (1) din Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Moldovanu Viorel, se suspendă condiționat pe perioada de probațiune de 1 an, dacă în perioada de probațiune inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Conform art. 90 alin. (6) lit. a), b), g) din Cod penal, se obligă Moldovanu Viorel să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; să participe la programe probaționale.

Se admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind întemeiată și se încasează din contul condamnatului Moldovanu Viorel, în beneficiul statului suma de 448 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Circumstanțele de fapt constatate la pronunțarea sentinței.

Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt.

Moldovanu Viorel, la data de 19 septembrie 2024, în jurul orei 08:00 minute, aflându-se în parcarea auto de pe str. Boris Glavan din orașul Cantemir, loc care, prin natura și destinația lui este întotdeauna accesibil publicului, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, din intenții huliganice, a încălcat ordinea publică prin violarea normele etice general recunoscute în societate, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a aplicat violență fizică asupra lui Doina Alexandru, născut la 20 septembrie 1954, manifestată prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i lui Doina Alexandru conform raportului de constatare medico-legală nr. 202413P0189 din 23 septembrie 2024 tumifiere și echimoză a țesuturilor moi în regiunea fronto-temporală stânga, echimoză pe pleoapa superioară a ochiului drept, tumifiere și echimoză a țesuturilor moi pe creasta nasului pe stânga, leziuni corporale care au fost cauzate la acțiunea traumatică a unui corp contondent, bond, cu suprafața traumatică limitată, la lovire de mai multe ori, corespunde timpului indicat (19 septembrie 2024) și care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Prin acțiunile sale, inculpatul Moldovanu Viorel a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) din Cod penal, conform indicilor – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei.*

Cauza penală a fost examinată în procedura generală, cu participarea inculpatului Moldovanu Viorel.

Apelul avocatului Grecu Ion în interesele inculpatului Moldovanu Viorel.

La data de 27 ianuarie 2026, avocatul Grecu Ion în interesele inculpatului Moldovanu Viorel, a depus apel împotriva sentinței primei instanțe, prin care a solicitat:

- Admiterea apelului;

- Casarea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 14 ianuarie 2026.

- Pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Moldovanu Viorel să fie achitat.

Argumentele apelului avocatului Grecu Ion în interesele inculpatului Moldovanu Viorel.

În motivarea apelului s-a invocat că, prima instanță a examinat cauza penală într-o maniera formală, cu încălcarea obligației de a aprecia probele în mod obiectiv, complet și sub toate aspectele și nu a înlăturat contradicțiile esențiale dintre declarațiile părții vătămate și declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată. Condamnarea inculpatului se bazează doar pe declarațiile părții vătămate, în contradicție cu declarațiile martorilor audiați în instanța de judecată și necoroborate cu probe obiective.

Consideră că, instanța de fond nu a dat apreciere faptului că, declarațiile părții vătămate Doina Alexandru nu sunt susținute de martori oculari și sunt infirmate parțial de alte probe administrate în cauză. Or, nici un martor nu a confirmat în mod direct aplicarea violenței de către inculpat asupra părții vătămate. Martorii Tun Iurie, Negru Ștefan și Roabeș Haralampie au declarat expres că nu au fost martorii oculari ai presupusei agresiuni, iar martorul Negru Ștefan a negat categoric că ar fi intervenit pentru a-l opri pe inculpat, contrar afirmațiilor părții vătămate.

În aceste condiții, afirmația părții vătămate potrivit căreia martorul Negru Ștefan ar fi intervenit pentru a-l opri pe inculpatul Moldovanu Viorel, este lipsită de suport probator și se află în contradicție directă cu depozițiile martorilor audiați în ședința de judecată, fapt care pune sub semnul întrebării credibilitatea declarațiilor părții vătămate.

Consideră că, în speța instanța de fond nu a motivat din care considerente a dat preferință declarațiilor părții vătămate față de declarațiile martorilor, care nu confirmă versiunea acuzării.

Consideră neîntemeiate constatările instanței de fond precum că, versiunea apărării privind automutilarea părții vătămate Doina Alexandru, este neîntemeiată. Instanța de fond a indicat că, versiunea respectivă este puțin probabilă și nejustificată în comparație cu situația de fapt care nu era una severă și anume în urma disputei verbale referitor la modul cum a parcat automobil mama inculpatului Moldovanu Valentina. Instanța de fond a exclus posibilitatea că partea vătămată să-și cauzeze singur leziunile corporale, provocându-și în mod deliberat dureri fizice, care din spusele părții vătămate au durat 20 de zile, timp în care a stat la pat, pentru o situație atât de nesemnificativă manifestată printr-un schimb de replici verbale. Instanța de fond a considerat că acest argument al apărării este o presupunere, or expertul judiciar în Raportul de constatare, a indicat doar faptul localizării leziunilor corporale într-o regiune anatomică, care este accesibilă pentru mâna proprie a părții vătămate, ceea ce reprezintă doar o constatare vizuală a expertului judiciar, ultimul neindicând în Raportul de constatare că, leziunile corporale respective, puteau fi cauzate cu mâna proprie.

În acest sens, Completul de judecată consideră că prima instanță a apreciat eronat Raportul de constatare medico-legală nr. 202413P0189 din 23 septembrie 2024. Potrivit concluziilor acestora, leziunile constatate sunt calificate ca vătămări corporale neînsemnate, iar regiunile anatomice afectate sunt accesibile pentru mâna proprie, fără a se putea stabili cu

certitudine mecanismul producerii acestora prin acțiunile inculpatului. Consideră că, Raportul de constatare medico-legală nu demonstrează legătură cauzală dintre leziunile constatate la partea vătămată și acțiunile inculpatului.

Totodată consideră că, prima instanță neîntemeiat a făcut trimitere la durerile fizice, invocate în declarațiile părții vătămate pe perioada de 20 de zile, or, aceste declarații vin în contradicție cu Raportul de constatare medico-legală.

Faptul respectiv demonstrează că, la baza sentinței au fost puse exclusiv declarațiile părții vătămate Doina Alexandru, prin ce s-a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel consideră că, sentința adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ce se echivalează cu nemotivarea hotărârii conform rigorilor și exigențelor din art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Or, probele acumulate în cadrul urmăririi penale nu demonstrează vinovăția inculpatului Moldovanu Viorel, iar dubiile urmează să fie interpretate în favoarea acestuia.

În drept, apelul a fost întemeiat pe prevederile art. art. 400, 405, 415 din Cod de procedură penală.

Termenul de declarare a apelului.

Potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, *termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.*

Completul de judecată constată că, sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir a fost pronunțată în ședința publică, la data de 14 ianuarie 2026, cu participarea inculpatului Moldovanu Viorel.

Apelul a fost înregistrat de avocatul Grecu Ion în interesele inculpatului Moldovanu Viorel, pe data de 27 ianuarie 2026, din ce rezultă că termenul legal de declarare a apelului a fost respectat.

Argumentele expuse în ședința de apel.

Apărătorul inculpatului Moldovanu Viorel – avocatul Grecu Ion*,* în ședința de judecată în instanța de apel, a solicitat admiterea apelului în sensul cum a fost formulat, reiterând argumentele invocate în apel. Suplimentar a menționat că, persoana care a întocmit Raportul de constatare medico-legală, nu poate fi expert care să întocmească un Raport de expertiză judiciară medico-legală.

Inculpatul Moldovanu Viorel, în ședința de judecată în instanța de apel a susținut apelul declarat și poziția apărătorului său.

Procurorul în Procuratura de Circumscripție Sud – Cebotari Vitali*,* în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului și menținerea sentinței primei instanțe. A menționat că, într-adevăr martorii Roabeș Haralampie și Tun Iurie nu au văzut direct conflictul, însă ei confirmă declarațiile părții vătămate Doina Alexandru, care le-a povestit detaliile conflictului. Martorii respectivi confirmă că, la fața locului a fost chemată poliția și martorul Tun Iurie a confirmat că conflictul a avut loc. Martorul Negru Ștefan la fel a confirmat că, conflictul a avut loc. De asemenea, prin Raportul de expertiză medico-legală, s-a confirmat cu certitudine că, în urma conflictului părții vătămate au fost cauzate leziuni corporale. De asemenea și inculpatul Moldovanu Viorel confirmă că a avut loc un conflict, însă evită să recunoască că a aplicat forța fizică față de partea vătămată. Consideră că vinovăția inculpatului este dovedită și inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii.

Partea vătămată Doina Alexandru, în ședința de judecată în instanța de apel, a solicitat respingerea apelului și menținerea sentinței primei instanțe.

Aprecierea instanței de apel.

Verificând argumentele apelului depus în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, Completul de judecată a ajuns la concluzia privind respingerea apelului declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 1 lit. c) din Cod de procedură penală, *Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: apelul este nefondat.*

În conformitate cu prevederile art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, *Sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.*

Potrivit art. 413 alin. (3) din Cod de procedură penală, *Instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi.* Instanța de apel operează și cu prevederile art. 414 alin. (6) din Cod de procedură penală, potrivit cărora, *Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.*

Totodată, la emiterea soluției Completul de judecată se va baza pe probele administrate în cadrul procesului penal de către instanța de fond, care au fost cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel.

Audiată în ședința de judecată în prima instanță, inculpatul Moldovanu Viorel a declarat că, este angajat la întreprinderea individuală Î.I „Moldovanu Viorel” și activează în piața din orașul Cantemir. Zilnic de la ora 08.00-14.00 se află la piață și de la ora 08.00 când vine la serviciu se parchează la parcarea Firmei „Natali Balţatu” SRL. Pe Doina Alexandru, îl cunoaște ca persoană, ultimul activează în calitate de vânzător, vinde piese auto și altele, de obicei comercializează în parcare și prin apropiere. De obicei Doina Alexandru, nu avea obiecții față de unde parchează el personal automobilul. Personal era în relații de prietenie cu Balţatu, avea voie să parcheze unde voia el. Față de mama inculpatului, Moldovanu Valentina, Doina Alexandru, mereu găsea obiecții de felul că: „*aici nu se parchează, sau în altă parte blochează și nu pot trece alte mașini”*. S-a apropiat de Doina Alexandru pentru a-i reproșa de ce are pretenții la mama sa permanent, fiindcă erau cazuri că acolo unde îi făcea Doina Alexandru observație mamei sale ca să nu se parcheze, dumnealui exact acolo parca. La data de 19 septembrie 2024, ca de obicei a venit la muncă în jurul orelor 08.00 împreună cu mama sa Moldovanu Valentina. În parcare s-a parcat în rândul din mijloc unde a observat că în autoturismul unde era Doina Alexandru, era pe locul unde exact cu o zi în urmă îi reproșase mamei sale că nu corect a parcat. A coborât împreună cu mama sa Moldovanu Valentina și au schimbat niște replici cu Doina Alexandru și mama sa Moldovanu Valentina și anume faptul că dacă s-a parcat dumnealui este regulamentar, însă dacă se parca mama sa era să fie neregulamentar. După care a mers la punctul de lucru de comercializare unde a activat până aproximativ ora 14.00, nu este o oră fixă când trebuie să închidă. La timp de o lună, a primit un apel telefonic de la polițistul Lupaşcu, precum că are o plângere depusă de Doina Alexandru. S-a prezentat la Inspectoratul de Poliție Cantemir la polițistul Lupaşcu unde i s-a comunicat conținutul plângerii și polițistul a insistat să recunoască faptul că l-a bătut și maltratat pe Doina Alexandru, altfel l-a amenințat că o să i se

deschidă dosar penal. Potrivit declarațiilor nu a recunoscut fapta, pe când polițistul Lupaşcu insista să scrie că nu dă declarații, ceea ce normal că a refuzat.

Nu recunoaște fapta care i se încriminează. El personal nu a aplicat în acea zi lovituri lui Doina Alexandru, în general nici o lovitură lui Doina Alexandru nu i-a aplicat. Mai erau mașini 4-5 mașini în parcare, dintre care 2 mașini erau a lui Doina Alexandru. Mama sa Moldovanu Valentina, nu a aplicat nici o lovitură lui Doina Alexandru. El personal pe Doina Alexandru îl cunoaște de aproximativ 10-15 ani. Până la acea dată, relațiile erau normale între el și Doina Alexandru. Pe dânsul personal l-a deranjat observațiile făcute de Doina Alexandru la adresa mamei sale. Doina Alexandru îi reproșa mamei sale că permanent nu se parca corect. Nu a anunțat niciodată poliția referitor la obiecțiile făcute de Doina Alexandru, față de mama sa Moldovanu Valentina. Parcarea era publică, accesul nu era interzis pentru nimeni. Mama sa Moldovanu Valentina, la fel ca și dânsul avea voie să se parcheze și în parcarea interioară acolo unde mașinile aveau voie să descarce marfa pentru magazin. În dimineața de 19 septembrie 2024, nu își amintește cine a început replicile. Posibil ca mama sa să fi început replicile față de Doina Alexandru. Replicile față de Doina erau verbale. Își amintește anume că, „*de ce ieri a avut pretenții față de Moldovanu Valentina și astăzi în ziua respectivă era parcat însuși el Doina Alexandru în acel loc”*. Nu a denunțat amenințarea polițistului Lupaşcu la procuratură precum că a fost impus să recunoască vina. Consideră că Doina Alexandru, a scris plângere pe el pentru aplicarea violenței la data de 19 septembrie 2024 din motive de invidie, deoarece el la fel mai vinde câte o mașină personală. Nu cunoaște de unde la Doina Alexandru au apărut leziuni corporale în dimineața de 19 septembrie 2024. Mașinile sale se vindeau mai repede de cât ale lui Doina Alexandru, din acest motiv el personal a vândut mai multe mașini. În raport cu alte persoane care vindeau mașini în parcare, fiind în relații bune cu Balţatu avea mai multe privilegii. Posibil Doina Alexandru să fi fost în transportul lui personal nu a atras atenție la leziunile corporale (f/d 137-138).

Audiată în ședința de judecată în prima instanță partea vătămată Doina Alexandru a declarat că, la data de 19 august 2024, a ieșit de acasă la ora 08.00, 08:05 și s-a dus la piață în orașul Cantemir, a intrat la parcare cu mașina și acolo era Moldovan Viorel cu mama lui și îl așteptau. A oprit mașina lui Moldovanu Viorel, dânsul s-a apropiat de ușa lui, iar mama acestuia de ușa din față a pasagerului și mama lui Moldovanu Viorel a început să răcnească. A deschis ușa și Moldovanu Viorel s-a năpustit asupra sa și l-a culcat alături pe scaunul din mașină, dar mama acestuia îl lovea cu palmele în cap, iar Moldovanu Viorel cu pumnul în față. Mama lui Moldovanu îl ținea ca acesta să îl poată lovi. În urma loviturilor primite și-a pierdut cunoștința și nu mai putea să se apere. Mama lui Moldovanu a început a striga ca să îl oprească cineva pe Moldovanu Viorel că îl va omorî în bătaie. S-a apropiat un om ca să-l tragă și nu a putut, apoi l-a lăsat în mașină și a plecat împreună cu mama sa. El personal a stat vreo 5 minute și a telefonat la serviciul 112, care l-au întrebat adresa unde se află și dacă este nevoie de ambulanță, dar el nu cunoștea adresa, însă le-a spus că este la parcarea de la piață, de ambulanță le-a comunicat că nu are nevoie. Peste jumătate de oră a venit poliția și au documentat cazul.

La întrebările participanților la proces partea vătămată a declarat că, motivul conflictului a fost acela că cu o zi în urmă o rugase pe mama lui Moldovanu să schimbe mașina de la parcare, iar ea i-a comunicat că are cui să-i spună ca să îl ucidă. La parcare mai era și Negru Stepan. Personal a auzit 2 femei, dar nu le cunoaște cine sunt, posibil să fi fost din satul Lărguța pentru că mașina lor era din satul Lărguța. Moldovanu Viorel l-a lovit cu pumnul în regiunea capului timp de 10 minute. Nu a fost internat în spital, a trecut doar Renghetul. Are pretenții față de Moldovanu, îl doare capul, îi curge sânge din nas și îl dor dinții. Când a trecut pe lângă dânsul

era Negru Stepan, tot el l-a tras pe Moldovanu Viorel. Personal la moment nu lucrează. La parcare Balţatu Ion, șeful de la parcare, a spus să stea acolo și să spună la oameni să nu parcheze în drum ca să poată trece ceilalți oameni. El pe Negru Stepan îl cunoaște bine, a lucrat împreună la întreprinderea de transport 26. S-a întâlnit peste o lună cu Negru Stepan. Mașina era din satul Lărguța și ele stăteau lângă mașină aceea. Erau doar 3 mașini, mașina sa personală, mașina lui Moldovanu și mașina acelor femei, pe care personal intuiește că erau din satul Lărguța. Conflictul ar fi avut loc aproximativ la ora 08.15. Era zi de lucru, nu ține minte ziua. Oameni la piață nu erau, era dimineață. Piața este de haine și de produse, alături este un magazin de produse alimentare. El personal la polițiști le-a povestit tot aceea ce a povestit și în ședința de judecată. Zi de zi se ducea și făcea regulă la piață. După conflict nu a mai fost la piață, timp de 20 zile a stat la pat. Cu raportul de expertiză nu a făcut cunoștință. Medicul i-a comunicat că raportul va fi predat poliției. Nu cunoaște ce leziuni corporale a avut, raportul nu l-a văzut. Cu dosarul penal nu a făcut cunoștință. Era cu mașina Renault Kangoo. Imaginar s-ar primi că Moldovanu Viorel era pe rândul 2. Mijlocul de transport Skoda Fabia, îi aparține lui personal și se afla în parcare pe primul rând. El personal a spus că nu sunt rânduri dar se parcau mașinile în 3 rânduri. La momentul incidentului se primește că erau 4 mașini în parcare, ale sa 2 mașini, și Negru Stepan, și mașina de la Lărguța. Se primește că conflictul a avut loc la data de 19 septembrie 2024 (f/d 115-116).

Audiat în ședința de judecată în prima instanță martorul Tun Iurie, a declarat că, lucrează la piață în calitate de vânzător, vine la lucru în jurul orelor 07.00- 07.30. Din ceea ce cunoaște, a auzit că Moldovanu Viorel cu Doina Alexandru s-au certat. El personal la fața locului nu era, dar la lucru era și peste jumătate de oră a văzut mașina poliției. Apoi Doina Alexandru, a coborât din mașina lui personală și s-a apropiat de mașina poliției. Mașina lui se afla lângă magazinul lui Balţatu.

La întrebările participanților la proces martorul a declarat că, în anul 2024 a avut loc conflictul, era toamnă. A auzit că Moldovanu Viorel cu Doina Alexandru s-au înjurat și s-au întins. Nu cunoaște din ce motiv a avut loc conflictul. Nu cunoaște despre conflictul dintre Doina Alexandru și mama lui Moldovanu Viorel. De la locul unde activează, parcarea este vizibilă. A observat când Doina Alexandru, a ieșit din mașină și s-a apropiat de mașina poliției dar careva urme de sânge la el nu a văzut. Pe Moldovanu Viorel în acel moment nu l-a văzut. De la buticul său se vedea automobilul lui Doina Alexandru care era la parcare. Cu Doina Alexandru se văd des la piață, el se ocupă cu vânzarea de mașini sau are câte o piesă veche și o vinde la piață. În acea zi când a venit la lucru nu erau multe mașini la piață, dar când a venit poliția s-au adunat mai multe mașini. Oamenii numesc ”piața lui Balţatu” pentru că acolo se află un magazinul alimentar ce aparține lui Balțatu (f/d 121).

Audiată în ședința de judecată în prima instanță martorul Negru Ștefan a declarat că, nu poate spune nimic pentru că nu a văzut nimic. A mai fost chemat la procuratură și la fel a comunicat că nu a văzut nimic. Îl cunoaște pe Moldovanu Viorel, dar și pe Doina Alexandru. Cu Doina Alexandru a lucrat mulți ani la ,,ATB”. Vizual se cunosc bine. Nu a văzut conflictul dintre Doina Alexandru și Moldovanu Viorel. În orașul Cantemir vine des. Regiunea pieței o cunoaște bine. El personal de conflict a auzit, dar nu ține minte dacă anume în acea zi. A auzit că s-a întins Moldovanu Viorel cu Doina Alexandru. Nu cunoaște dacă Doina Alexandru să îl fi încurcat cu o altă persoană. Nu a trecut pe alături de Doina Alexandru (f/d 122).

Audiat în ședința de judecată în prima instanță martorul Roabeș Haralampie a declarat că nu ține minte data, dar era anul 2025, în vara aceasta. El personal a pus mașina la parcarea lui Balțatu și s-a dus să își facă interesele, dar aproximativ peste o oră când s-a întors la

parcare, acolo era mașina poliției. L-a întrebat pe Tun Iurie ce s-a întâmplat, dar dânsul i-a comunicat că s-a întâmplat ceva serios dacă a venit poliția. El personal nu a văzut pe nimeni nici pe Moldovanu Viorel și nici pe Doina Alexandru în acea zi. Pe Doina Alexandru în acea zi nu l-a văzut pentru că a plecat de acolo. Nu l-a văzut deloc pe Doina Alexandru în acea zi. (f/d 126).

Audiată în ședința de judecată în prima instanță martorul Moldovanu Valentina a declarat că Moldovanu Viorel este fiul ei. Este de acord să dea declarații, cunoaște pentru ce se află în ședința de judecată. A fost o neînțelegere la parcarea din orașul Cantemir. Ea personal nu ține minte data, posibil că cazul s-a produs la data de 19 septembrie 2024, în acea zi parca mașina de câteva ori și i s-a făcut observație că nu parchează regulamentar mașina. Observația i-a fost făcută de Doina Alexandru. Evenimentele aceasta aveau loc dimineața. Nu cunoaște dacă Doina Alexandru, era angajat la parcare, însă știe că vinde piese auto, cauciucuri și mașini în acea parcare. Consideră că nu tot timpul se parca în același loc, unde era loc liber în parcare acolo se parca. Consideră că pe Doina Alexandru îl deranja faptul că ea se parchează anume în parcare. Cu o zi înainte de data de 19 septembrie, Doina Alexandru s-a apropiat de ea, cu o voce înțepătoare zicându-i să i-a mașina. Ea l-a întrebat care este problema. Doina Alexandru i-a răspuns că nu este regulamentar cum parchează, apoi a luat mașina și a ieșit din parcare. Nu i-a explicat Doina Alexandru, cum trebuia să parcheze. Tot pe data de 18 septembrie 2024, la întrebat pe fiul ei Moldovanu Viorel, cum trebuie să parcheze mașina. însă fiul i-a comunicat că parcarea este liberă, este interzis la intrare și ieșire să parchezi. La data de 19 septembrie 2024 aproximativ ora 08.20 a parcat mașina împreună cu Moldovanu Viorel, tot în acea parcare peste 2 mașini lângă o mașină de model „pirajoc” diferență de mașina lui Doina Alexandru. Mașina lui Doina Alexandru stătea parcată pe locul unde se parcase ea pe data de 18 septembrie 2024. Atunci la data de 19 septembrie 2024, s-a apropiat de Doina Alexandru și l-a întrebat că acum mașina lui este parcată exact în locul unde i-a spus la data de 18 septembrie 2024, apoi a plecat. Ea era împreună cu Moldovanu Viorel și a coborât împreună cu Moldovanu Viorel. După acea replică care i-a spus-o lui Doina Alexandru, s-a întors cu Moldovanu Viorel și a plecat în piață. În piață ea are tarabă. A intrat în piață cu Moldovanu Viorel în piață, Viorel s-a dus la taraba lui, ea a vorbit cu vânzătoarea de la taraba sa si a plecat acasă. Când s-a întors înapoi să i-a mașina nu a observat dacă Doina Alexandru mai era în parcare. Când a ieșit din mașină nu poate să spună dacă Moldovanu Viorel s-a apropiat de Doina Alexandru. În prezența sa Moldovanu Viorel nu s-a apropiat de Doina Alexandru. De la locul parcării mașinii până la poarta pieței sunt aproximativ 200 m. Pe poarta pieței a intrat împreună cu Moldovanu Viorel. În tot acest timp a mers alături de Moldovanu Viorel. Nu este corect ceea ce spune Doina Alexandru, despre fiul ei că l-ar fi bătut. Ea la fel nu l-a bătut pe Doina Alexandru. În acea zi parcarea era aproape plină cu mașini, aproximativ 15 mașini. A găsit loc de parcare din motiv că a ieșit un taxi, în caz contrar nu avea loc de parcare. Nu a atras atenția dacă erau și persoane în parcare. La aproximativ ora 08.15 sunt oameni în parcare. Moldovanu Viorel nu avea cum să se întoarcă înapoi să aibă vreun conflict cu Doina Alexandru deoarece el se afla în magazin, aștepta pâinea să vină la prima oră. Nu cunoaște de ce Doina Alexandru îl învinuiește pa Moldovanu Viorel că l-ar fi maltratat. Doina Alexandru îi spunea tot timpul că parchează mașina neregulamentar. În piață s-a aflat nu mai mult de 10 min.

Totodată, în conformarea vinovăției inculpatului Paladi Nicolae, de către acuzarea au fost prezentate următoarele probe materiale, cercetate în cadrul ședinței de judecată în apel:

Procesul-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă din data de 03 octombrie 2024, prin intermediul căruia s-a constatat că, la data de 19 septembrie 2024, orele 08:00, Moldovanu Viorel, anul nașterii 1980,

în parcarea din fața magazinului „Balţatu” din orașul Cantemir, l-a agresat fizic pe Doina Alexandru, anul nașterii 1954, fiind lovit cu pumnii în regiunea feței, provocându-i dureri fizice. (f.d.5);

Plângerea lui Doina Alexandru prin care roagă organele de poliție să i-a măsuri cu Moldovanu Viorel, care la data de 19 septembrie 2024, în jurul orei 08:00, din motive necunoscute l-a agresat fizic și l-a înjurat cu cuvinte injurioase, fapt ce i-a indignat onoarea și demnitatea sa personală. (f.d.7);

Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19 septembrie 2024 potrivit căruia cercetării a fost supusă parcarea privată a magazinului „Balţatu”, unde se află automobilul de model „Renault Kangoo” cu n/î IQN 159 ce aparține lui Doina Alexandru, locul unde a avut loc conflictul. (f.d.10-11);

Raportul de constatare nr. 202413P0189 din 23 septembrie 2024, conform căruia la Doina Alexandru, anul nașterii1954, s-a constatat: tumifiere și echimoză a țesuturilor moi în regiunea frontotemporală stânga, echimoză pe pleoapa superioară a ochiului drept, tumifiere și echimoză a țesuturilor moi pe creasta nasului pe stânga, leziuni corporale care au fost cauzate la acțiunea traumatică a unui corp contondent, bond, cu suprafața traumatică limitată, la lovire de mai multe ori, corespunde timpului indicat (19 septembrie 2024) și care se califică ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale sau sănătății. Reieșind din caracterul, localizarea anatomică și volumul leziunilor depistate la Doina Alexandru, regiunile anatomice sunt accesibile pentru mâna proprie, se exclude producerea lor la cădere din poziție verticală. (f.d.14-15).

Potrivit art. 100 alin. (4) din Cod de procedură penală, *Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.*

Potrivit art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, *Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.*

Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În urma verificării probatoriului cercetat, Completul de judecată conclude, că probele puse la baza sentinței de condamnare a lui Moldovanu Viorel pe art. 287 alin. (1) din Cod penal corespund cerințelor legale, prin prisma acestora instanța de judecată a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei. Probele administrate în cadrul prezentei cauze penale formează un ansamblu probatoriu, prin care se dovedește pe deplin vinovăția inculpatului în faptele aduse lui în învinuire, totodată fiind totalmente combătute invocările din apel despre lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor imputate.

Completul de judecată invocă că, potrivit jurisprudenței relevante a Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauza Coroi vs. R. Moldova, din 15 martie 2011, Curtea a constatat că, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CtEDO.

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de apel, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. *(Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*)

Astfel, Completul de judecată menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

În conformitate cu art. 389 alin. (1) din Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârşirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.*

În conformitate cu art. 385 alin. (1) din Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracțiuni; dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârşită; dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; dacă urmează să fie aplicată confiscarea specială sau confiscarea extinsă; cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.*

Conform art. 6 alin. (1), (2) din Cod penal, *persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăție. Răspunderii penale şi pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală.*

Conform art. 51 alin. (1), (2) din Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală,*

reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

În acord cu art. 113 alin. (1), (2) din Cod penal, *se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.*

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, art. 99 – art. 101 din Codul de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, conchide că, din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția inculpatului Moldovanu Viorel de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Cod penal și că acțiunile inculpatului corect au fost calificate prin prisma articolelor sus-enunțate, adică inculpatul a săvârșit huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei.

Completul de judecată menționează că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică.

Obiectul juridic principal îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, iar obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea și libertatea psihică (morală) a persoanei.

Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă corpul persoanei sau bunurile imobile ori mobile.

Latura obiectivă al infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Cod penal s-a materializat în speță prin în acțiunea care încalcă ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei.

Prin acțiuni care încalcă ordinea publică, se înțeleg faptele săvârșite în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, și alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Conform art. 131 din Cod penal, *prin faptă săvârşită în public se înţelege fapta comisă: într-un loc care, prin natura sau destinaţia lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârşirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul îşi dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoştinţa publicului; în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârşirii faptei erau de faţă două sau mai multe persoane; într-un loc inaccesibil publicului, cu intenţia însă ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs faţă de două sau mai multe persoane; într-o adunare sau reuniune de mai multe persoane, cu excepţia reuniunilor care pot fi considerate cu caracter familial, datorită naturii relaţiilor dintre persoanele participante; prin orice mijloace recurgând la care făptuitorul îşi dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoştinţa publicului.*

Prin violența în sensul art. 287 alin. (1) din Cod penal, se înțelege violența soldată fie cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) din Cod penal, s-a materializat prin intenția directă. Motivele infracțiunii sunt motive huliganice.

Completul de judecată consideră neîntemeiată poziția apărării din apelul declarat, privind nevinovăția inculpatului Moldovanu Viorel în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.

(1) din Cod penal, din motiv că nu au fost administrate probele care demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului. Această poziția al apărării este un greșită, nefiind susținută în fapt și în drept, fiind combătură de probele administrate și examinate în cadrul judecării cauzei, verificate de instanța de apel.

În conformitate cu art. 93 alin. (1), (2) din Cod de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.*

În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, victimei, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului, specialistului, expertului; raportul de expertiză judiciară; corpurile delicte; procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești; documentele (inclusiv cele oficiale); înregistrările audio sau video, fotografiile; constatările tehnico-ştiinţifice și medico-legale; actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele; procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele și procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător; procese-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor economico-financiare sau fiscale; procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare.

În speță vinovăția inculpatului este demonstrată prin declarațiile părții vătămate Doina Alexandru care audiat în prima instanță a declarat că „*... la data de 19 august 2024, a ieşit de acasă la ora 08.00, 08:05, și s-a dus la* ***piață în orașul Cantemir****, a* ***intrat la parcare cu mașina*** *și acolo era Moldovan Viorel cu mama lui și îl așteptau. A oprit mașina lui Moldovanu Viorel, dânsul s-a apropiat de ușa lui, iar mama acestuia de ușa din față a pasagerului și mama lui Moldovanu Viorel a început să răcnească, respectiv a deschis ușa și* ***Moldovanu Viorel s-a năpustit asupra sa și l-a culcat alături pe scaunul din mașină,*** *dar mama acestuia îl lovea cu palmele în cap,* ***iar Moldovanu Viorel cu pumnul în față.*** *Mama lui Moldovanu îl ținea ca acesta să îl poată lovi. În urma loviturilor primite și-a pierdut cunoștința și nu mai putea să se apere. Mama lui Moldovanu a început a striga ca să îl oprească cineva pe Moldovanu Viorel că îl va omorî în bătaie. S-a apropiat un om ca să-l tragă și nu a putut, apoi l-a lăsat în mașină și a plecat împreună cu mama sa.*"

Declarațiile părții vătămate sunt susținute de concluziile Raportului de constatare medico-legală nr. 202413P0189 din 23 septembrie 2024, conform căruia la Doina Alexandru, anul nașterii1954, s-a constatat: tumifiere și echimoză a țesuturilor moi în regiunea frontotemporală stânga, echimoză pe pleoapa superioară a ochiului drept, tumifiere și echimoză a țesuturilor moi pe creasta nasului pe stânga, leziuni corporale care au fost cauzate la acțiunea traumatică a unui corp contondent, bond, cu suprafața traumatică limitată, la lovire de mai multe ori, corespunde timpului indicat (19 septembrie 2024) și care se califică ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale sau sănătății. Reieșind din caracterul, localizarea anatomică și volumul leziunilor depistate la cet. Doina Alexandru, regiunile anatomice sunt accesibile pentru mâna proprie, se exclude producerea lor la cădere din poziție verticală.

De asemenea, vinovăția inculpatului Moldovanu Viorel se confirmă prin declarațiile martorului Tun Iurie, care a declarat că „*... Din ceea ce cunoaşte, a auzit că Moldovanu Viorel*

cu Doina Alexandru s-au certat. El personal la fața locului nu era, dar la lucru era și peste jumătate de oră a văzut mașina poliției. Apoi Doina Alexandru, a coborât din mașina lui personală și s-a apropiat de mașina poliției. ***Mașina lui se afla lângă magazinul lui Balţatu****., .., În anul 2024 a avut loc conflictul, era toamnă. A auzit că Moldovanu Viorel cu Doina Alexandru s-au înjurat* ***și s-au întins****.*"

Totodată, potrivit declarațiilor martorului Negru Ștefan „*... El personal de conflict a auzit, dar nu ține minte dacă anume în acea zi. A auzit că* ***s-a întins Moldovanu Viorel cu Doina Alexandru***."

Iar martorul Roabeș Haralampie audiat în ședința de judecată în prima instanță a declarat că „*... nu ține minte data, dar era anul 2025, în vara aceasta. El personal a pus mașina la parcarea lui Balțatu și s-a dus să își facă interesele, dar aproximativ peste o oră când s-a întors la parcare,* ***acolo era mașina poliției.*** *L-a întrebat pe Tun Iurie ce s-a întâmplat, dar dânsul i-a comunicat că s-a întâmplat ceva serios dacă a venit poliția*."

Completul de judecată consideră că, acest cumul de probe demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Moldovanu Viorel, contrar alegațiilor apărării.

Completul de judecată consideră necesar de respins argumentul apărării privind nevinovăția inculpatului, motivat prin faptul că lipsesc martori oculari care să indice direct la comiterea faptei de inculpat. Este de notat că lipsa martorilor oculari ai incidentului nu constituie, prin ea însăși, un impediment pentru stabilirea vinovăției persoanei, întrucît legea procesuală nu condiționează dovedirea infracțiunii de existența unor declarații ale martorilor care au perceput nemijlocit fapta. Vinovăția poate fi stabilită prin coroborarea tuturor probelor administrate în cauză.

În speță, concluzia raportului de expertiză medico-legală confirmă existența și natura leziunilor corporale suferite de partea vătămată, fiind compatibile cu mecanismul de producere descris de aceasta. Acest mijloc de probă obiectiv susține existența actelor de violență și se coroborează cu celelalte probe administrate, motiv pentru care lipsa martorilor oculari nu este suficientă pentru a crea dubii asupra existenței faptei sau asupra vinovăției inculpatului.

Prin urmare, absența martorilor oculari nu echivalează cu lipsa probelor, iar raportul de expertiză, analizat împreună cu mijloacele materiale de probă, poate fundamenta concluzia privind săvîrșirea actelor de huliganism, dacă probele administrate demonstrează vinovăția dincolo de orice dubiu rezonabil.

În jurisprudența sa Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, condamnarea se poate baza pe un ansamblu de probe circumstanțiale, dacă acestea sunt suficient de puternice, precise și concordante pentru a exclude o altă explicație rezonabilă (de exemplu, Avșar c. Turciei și Telfner c. Austriei).

Completul de judecată constată că, declarațiile părții vătămate Doina Alexandru nu conțin careva contradicții esențiale, sunt consecvente pe toată durata procesului penal și coroborează cu alte probe, cum ar fi concluziile Raportului de constatare medico-legală privind existența leziunilor corporale. În cadrul procesului penal, nu au fost administrate probe care ar combate aceste mijloace de probă sau să demonstreze o altă versiune referitor la producerea leziunilor corporale părții vătămate. Simplă negare a vinovăției și invocarea faptului lipsei martorilor oculari ai agresiunii, nu este suficientă pentru a combate concluziile făcute de instanța de fond, mai ales în condițiile în care întreg probatoriul administrat demonstrează vinovăția inculpatului.

Completul de judecată consideră că, aceste argumente a apărării reprezintă o interpretare selectivă și izolată a unor mijloace de probă, ce este contrar regulilor de apreciere a probelor înserate în art. 101 din Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentul apărării precum că instanța de fond nu a interpretat corect concluziile Raportului de constatare și anume faptul că nu s-a stabilit cu certitudine mecanismul producerii acestora prin acțiunile inculpatului ceea ce nu demonstrează legătură cauzală dintre leziunile constatate la partea vătămată și acțiunile inculpatului, Completul de judecată notează că concluzia Raportului de constatare medico-legală 202413P0189 din 23 septembrie 2024 precum că *–regiunile unde se află leziunile sunt accesibile mîinii proprii* – nu echivalează cu concluzia că persoana și-a auto-produs leziunile. Pentru o asemenea concluzie, expertul ar fi trebuit să afirme expres că mecanismul, caracterul și distribuția leziunilor sunt caracteristice auto-agresării sau că leziunile au putut fi autoprovocate. Din textul Raportului de constatare nu rezultă această concluzie. Dimpotrivă, concluzia certă a expertului este că este exclusă producerea leziunilor prin cădere, astfel concluzia nu susține versiunea unei căderi accidentale și nici nu demonstrează existența unei auto-agresări.

Completul de judecată constată că, prima instanță corect a apreciat critic declarațiile martorului Moldovanu Valentina precum că inculpatul Moldovanu Viorel nu l-a agresat fizic pe partea vătămată Doina Alexandru. Prima instanță corect a reținut că, Moldovanu Valentina este mama inculpatului Moldovanu Viorel și declarațiile acestui martor sunt subiective, fiind făcute în favoarea inculpatului pentru a-l ajuta să evită răspunderea penală. În al doilea rând declarațiile martorului Moldovanu Valentina nu coroborează cu ansamblu de probe administrate în cauza penală, care demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Moldovanu Viorel.

Totodată, Completul de judecată constată că incontestabil s-a demonstrat săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Moldovanu Viorel în loc public, or, incidentul a avut loc pe o parcare la piața din orașul Cantemir, locul care prin natura sa este accesibil publicului. Împrejurările în care acțiunile inculpatului au fost săvârșite în loc public, exclude caracterul privat al conflictului și demonstrează că manifestările violente al inculpatului au depășit sfera personală a participanților la conflict, afectând ordinea publică, cu exprimarea văditei lipsei de respect față de normele de conviețuire socială, fiind întrunită componența infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) din Cod penal în totalmente.

Prin urmare, Completul de judecată consideră că versiunea apărării privind lipsa probelor care demonstrează vinovăția inculpatului Moldovanu Viorel, nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării apelului și prima instanță corect s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului.

Completul de judecată respinge argumentele apărării din apelul declarat, referitor la încălcarea prezumției de nevinovăție și obligația motivării soluției de către instanța de fond.

Conform art. 8 alin. (3) din Cod de procedură penală, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.*

Însă, principiul prezumției de nevinovăție nu împiedică pronunțarea sentinței de condamnare, în situația când în procesul cercetării nemijlocite și contradictorii a probelor se constată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, ceea ce a avut loc în cazul dat. Pronunțarea soluției de condamnare în baza probatoriului suficient, nu constituie nici o încălcare a art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În prezenta cauza penală, instanța de fond a examinat toate probele administrate, și a supus aceste probe analizei și aprecierii corespunzătoare în conformitate cu art. 101 din Cod de procedură penală, din ce rezultă că concluzia privind vinovăția inculpatului nu este bazată pe presupuneri, cum invocă apărarea în apelul declarat.

În jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dreptul la un proces echitabil impune instanțelor obligația de a-și motiva hotărârile, însă această obligație nu poate fi interpretată în sensul existenței unei obligații de a răspunde în mod detaliat fiecărui argument invocat de părți. Întinderea obligației de motivare depinde de natura hotărârii și de circumstanțele concrete ale cauzei. Astfel, în cauza Ruiz Torija c. Spaniei, Curtea a reținut că art. 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, însă nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument al părților. Aceeași concluzie a fost reiterată în cauza Hiro Balani c. Spaniei, precum și în cauza García Ruiz c. Spaniei.

De asemenea, în cauza Taxquet c. Belgiei, Curtea a subliniat că motivarea unei hotărâri trebuie apreciată în ansamblul procedurii și trebuie să permită persoanei condamnate să înțeleagă motivele soluției pronunțate și să exercite în mod efectiv căile de atac prevăzute de lege.

Completul de judecată constată că, în sentința primei instanțe este expusă fapta reținută, sunt indicate probele pe care se întemeiază concluziile privind vinovăția inculpatului Moldovanu Viorel, sunt analizate argumentele principale ale apărării și sunt explicate motivele din care argumentele apărării sunt neîntemeiate. Faptul că, instanța de fond nu a dat aprecierea probelor conform poziției apărării, nu înseamnă că a fost încălcată obligația de motivare a soluției adoptate.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

Verificând aspectele de fapt și de drept cu privire la stabilirea pedepsei, Completul de judecată consideră că prima instanță corect a individualizat pedeapsa inculpatului Moldovanu Viorel, ținând cont de toate criteriile de individualizare a pedepsei stabilite de legea penală.

În susținerea poziției, instanța de apel reține prevederile art. 7 alin. (1) din Cod penal care statuează că, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

În acord cu art. 61 alin. (1), (2) din Cod penal *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.*

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În conformitate cu art. 75 alin. (1), (2) din Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul

excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Legalitatea pedepsei constituie un aspect al principiului legalității în dreptul penal și este asigurată prin cerința art. 75 alin. (1) Cod penal, care impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale ale Codului penal. În contextul celor invocate, mai întâi este necesar ca fapta să fie calificată corect, ca infracțiunea să fie sancționată de norma penală prevăzută de Partea specială a Codului penal. Ulterior, urmează a fi aleasă pedeapsa și să fie stabilit termenul sau mărimea pedepsei în limitele sancțiunii normei penale din Partea specială a Codului penal, în baza căreia fapta a fost calificată ca infracțiune.

Completul de judecată menționează că, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Cod penal, legiuitorul a prevăzut pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale, munca neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau închisoare pe termen de până la 3 ani.

Potrivit art. 16 alin. (3) din Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) din Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

În ceea ce ține de personalitatea inculpatului Moldovanu Viorel Completul de judecată constată că, potrivit revendicării eliberate pe numele inculpatului Moldovanu Viorel, Completul de judecată constată că, acest anterior a fost în conflict cu legea penală. (f/d 56).

Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 16 iulie 2014 Moldovanu Viorel a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 240 de ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani. (f/d 59-61).

De asemenea, potrivit cazierului contravențional eliberat pe numele lui Moldovanu Viorel, ultimul a fost de 10 ori tras la răspundere contravențională, inclusiv pentru fapta de huliganismul nu prea grav. (f/d 63).

Potrivit caracteristicii eliberate în privința lui Moldovanu Viorel de către Primăria orașului Cantemir, ultimul este caracterizat negativ, având un comportament agresiv și creează probleme în societate și sunt plângeri din partea vecinilor (f/d 64).

Completul de judecată consideră că, reieșind din faptul că inculpatul Moldovanu Viorel anterior a fost condamnat și tras la răspundere contravențională, precum și este caracterizat negativ, se atestă o atitudine constantă de nerespectarea a normelor de drept. Faptul respectiv demonstrează că, pedepsele sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și amenzile aplicate anterior, nu au atins scopul preventiv și educativ al pedepsei.

Completul de judecată consideră că, prima instanță corect a constatat că, pedeapsa stabilită inculpatului Moldovanu Viorel, este o consecință juridico-penală a faptelor comise de ultimul, adică o reacție la fapta infracțională săvârșită de acesta. Instanța de fond corect a menționat că, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea, ceea ce va fi contrar scopului urmărit de pedeapsa penală.

Totodată, prima instanță a constatat corect asupra oportunității suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare stabilite, cu stabilirea termenului de probațiune.

Conform art. 90 alin. (1), (2), (6) lit. a), b), g) din Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării*

pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

Aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; să participe la programe probaționale.

Completul de judecată consideră că, prima instanță corect a constatat că nu sunt careva impedimente pentru aplicarea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 din Cod penal. Or, la caz reieșind din circumstanțele cauzei este posibilă atingerea scopurilor pedepsei penale fără privarea inculpatului Moldovanu Viorel de libertate.

Totodată, Completul de judecată invocă că suspendarea condiționată de executare a pedepsei cu închisoare, nu înseamnă exonerarea inculpatului de răspunderea penală și nu înseamnă lipsa reacției statului la infracțiunea săvârșită de inculpat.

Prima instanță a analizat corect toate criteriile relevante pentru individualizarea a pedepsei, precum și a motivat oportunitatea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare, concluziile fiind logice și conform materialului probator din dosar.

Cu privire la cheltuieli de judecată.

Completul de judecată consideră că, prima instanță corect a încasat de la inculpatul Moldovanu Viorel cheltuieli de judecată în sumă de 448 lei suportate în cadrul procesului penal.

În conformitate cu art. 227 din Cod de procedură penală, *cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.*

Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea, cercetarea corpurilor delicte și a altor obiecte; cheltuite pentru administrarea bunurilor sechestrate; cheltuite pentru efectuarea expertizei judiciare și pentru alte servicii aferente acesteia; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform art. 229 alin. (2), (3) din Cod de procedură penală, *instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată*

pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Completul de judecată consideră că, cheltuieli invocate de acuzarea, reprezintă drept cheltuieli judiciare în sensul art. 227 din Cod de procedură penală.

Totodată, Completul de judecată nu constată existența situațiilor prevăzute de art. 229 alin. (2), (3) din Cod de procedură penală și consideră că cheltuieli de judecată urmează să fie încasate din contul inculpatului.

Prin urmare, Completul de judecată consideră apelul avocatului Grecu Ion în interesele inculpatului Moldovanu Viorel unul nefondat și conchide respingerea acestuia.

Călăuzindu-se de prevederile articolelor 414, 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), 417 și 418 din Cod de procedură penală, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat apelul avocatului Grecu Ion în interesele inculpatului Moldovanu Viorel.

Se menține sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 14 ianuarie 2026, pronunțată în cauza penală privind învinuirea lui Moldovanu Viorel în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Cod penal.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală a fost pronunțată la data de 31 iulie 2026.

Președintele completului de judecată, judecător **Evgheni BANCOV**

Judecătorii **Andrei SCRIPCENCO**

Inga GORLENCO